

Sygn. akt VII U 1362/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 07 września 2016 roku w Lublinie

sprawy T. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty rodzinnej w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania T. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 15 czerwca 2015 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje T. Ł. od dnia (...) roku prawo do renty rodzinnej w związku z chorobą zawodową po zmarłym R. Ł..

VII U 1362/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił T. Ł. prawa do renty rodzinnej, po zmarłym mężu R. Ł., w związku z chorobą zawodową stwierdzoną decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. W uzasadnieniu podniesiono, że Zakład nie stwierdził związku przyczynowego pomiędzy śmiercią męża wnioskodawczynie a chorobą zawodową (decyzja akta ZUS).

Od tej decyzji odwołanie wniosła T. Ł. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty rodzinnej w związku z chorobą zawodową po zmarłym mężu. W uzasadnieniu wskazała, iż mąż jej zmarł gdyż nie miał możliwości leczenia operacyjnego usunięcia guza, gdyż uniemożliwiało to zwłóknienie płuc wywołane chorobą zawodową (odwołanie k. 2-3).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie domagał się jego oddalenia, podnosząc jak w treści zaskarżonej decyzji (k. 4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu (...) roku zmarł R. Ł.. Zmarły miał ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową oraz emerytury (niesporne).

W dniu (...) roku wnioskodawczynie, wdowa po R. Ł. złożyła wniosek o rentę rodzinną w związku z chorobą zawodową.

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawczyni prawa do renty rodzinnej, po zmarłym mężu R. Ł., w związku z chorobą zawodową, powołując się na brak związku przyczynowego pomiędzy śmiercią męża wnioskodawczyni a chorobą zawodową.

W toku niniejszego postępowania celem ustalenia związku zgonu R. Ł. z chorobą zawodową na, którą cierpiał i z powodu, której miał prawo do renty Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza pulmonologa. (postanowienie k. 6) oraz na skutek zastrzeżeń złożonych przez organ rentowy opinii biegłego onkologa i kolejnego pulmonologa (postanowienie k.22). Przeprowadzone dowody, potwierdziły, że zmarły miał ustaloną chorobę zawodową – zewnątrzpochodne alergiczne zapalenie pęcherzyków płucnych oraz chorobę w postaci śródmiąższowego zwłóknienia miąższu płucnego. Pomimo zaprzestania pracy w narażeniu na czynniki szkodliwe i leczeniu, choroba miała postępujący charakter i prowadziła do upośledzenia znacznej wydolności oddechowej i stałego procesu włóknienia. W 2015 roku stwierdzono u zmarłego raka gruczołu płuca lewego. Objawy niewydolności układu oddechowego w przebiegu choroby zawodowej uniemożliwiły leczenie chirurgiczne raka płuc, co stwarzało istotną szansę na wydłużenie życia lub nawet wyleczenia z procesu nowotworowego. Nadto zaawansowany proces śródmiąższowego zwłóknienia płuc w przebiegu choroby zawodowej z objawami niewydolności oddechowej stanowił istotną i współistniejącą przyczynę zgonu męża wnioskodawczyni. W ocenie biegłych nie jest znana pewna przyczyna powstania raka płuc, to jednak prawdopodobieństwo, że liczne substancje a w tym izocyjaniny na, które był przez wiele lat narażony zmarły, oprócz tego, że wywołały u niego chorobę zawodową mogły mieć udział w procesie genetyki i powstania raka gruczołowatego płuc. Powyższe ustalenia wskazują, że choroba zawodowa AZPP w jej stopniu zaawansowania była pośrednią i współistniejącą istotną przyczyną w pogarszającym się stanie zdrowia i zgonie męża wnioskodawczyni (opinie biegłych k.11 i k.28).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niekwestionowanych przez strony, które uznał za wiarygodne. Okoliczności dotyczące stanu zdrowia zmarłego zostały ustalone w oparciu o przywołane wyżej opinie biegłego lekarza specjalisty z zakresu pulmonologii i onkologii. Wnioski zawarte w treści opinii zostały wystarczająco i w sposób przekonujący uzasadnione. Z tych względów Sąd uznał, że wymienione opinie przedstawiają wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne.

W myśl art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 1242) renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje uprawnionym członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Według art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 748) do renty rodzinnej uprawnieni są następujący członkowie rodziny spełniający warunki określone w art. 68-71: dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione; przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, z wyłączeniem dzieci przyjętych na wychowanie i utrzymanie w ramach rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka; małżonek (wdowa i wdowiec) oraz rodzice.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 cytowanej ustawy wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było jedynie ustalenie, czy istnieje związek przyczynowy pomiędzy śmiercią męża wnioskodawczyni a chorobą zawodową stwierdzoną decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. W toku niniejszego postępowania ustalono, iż śmierć męża wnioskodawczyni nastąpiła wskutek choroby zawodowej

AZPP w jej stopniu zaawansowania, która była pośrednią i współlistniejącą istotną przyczyną w pogarszającym się stanie zdrowia i jego zgonie.

W konsekwencji uznać należało, iż T. Ł. spełnia warunki do ustalenia prawa do renty rodzinnej na podstawie przepisu art. 17 ust. 5 cytowanej ustawy wypadkowej, od dnia złożenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz na mocy art.477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.